Пам'ятаймо про Україну!

SVOBODA СВОБОДА

UKRAINIAN DAILY — УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК

VOL.CV. № 104 WEDNESDAY, JUNE 3, 1998 PARSIPPANY and NEW YORK CENTS 75 –ЦЕНТІВ ПАРСИППАНІ І НЮ ЙОРК СЕРЕДА, 3-го ЧЕРВНЯ, 1998 р. Ч. 104 РІК CV

“ГРОМАДА” ПРОТЕСТУЄ

Київ (УНІАР). — Парляментарна фракція об'єднання “Громада” розповсюдила серед депутатів дві заяви. В одній з них сказано, що становище фракції Руху, НДП, СДПУ(о), “зелених” і “провокаційні” дії фракції ПСПУ створили “ситуацію політичного фарсу і глухого кута”. Виникла загроза розпуску парляменту, що було б дуже вигідно “прибічникам авторитаризму і надзвичайщини”.

Фракція “Громада” закликала депутатів “стати на захист парляментарної демократії проти диктату і спроб зірвати працю Верховної Ради”. У другій заяві “Громада” виступила на захист деяких засобів масової інформації. Наприклад, у заяві стверджується, що “13-го травня 1998 року під грифом ‘таємно’ з'явилося розпорядження ч. 4/122-98 начальника відділу загального нагляду прокуратури міста Києва, яке свідчить про спроби Адміністрації Президента України руками правоохоронних органів розправитися з цілим рядом видань”. Серед них названо газети: “Правда України”, “Кієвскіє Вєдомості”, “Політика”, “Сільські Вісті”, які потрапили в ряди тих, що дискредитують, компромітують та ганьблять Президента України як голову держави і громадянина.

У матеріялах за підписом голови Адміністрації Президента Євгена Кушнарьова наведено конкретні факти та прізвища авторів інформації, серед яких чимало і народних депутатів України, пишуть у своїй заяві представники “Громади”. Вони пропонують створити депутатську комісію для вивчення цієї справи і забезпечення свободи слова в Україні. Комісія також має дати оцінку “намаганням виконавчої влади та правоохоронних органів придушити розвиток демократичних засад”.

На голову ВР висунено нових кандидатів

Київ (УНІАР). — Тут 27-го травня відбулося вже третє висунення кандидатур на пост голови Верховної Ради України.

Цього разу кандидатами на високий пост від фракції комінустів стали Анатолій Хмільовий, Іван Корнейчук, Федір Абрамов, Леонід Яковенко, Петро Симоненко. Позафракційні висунули депутата України з Донецької области Олександра Ржавського. Фракція СДПУ(о) висунула Леоніда Кравчука. Проґресивні соціялісти — Наталю Вітренко. Висунено також Олександра Мороза, Павла Лазаренка, Євгена Марчука, Івана Плюща. Проте, О. Мороз і П. Лазаренко свої кандидатури зняли, оскільки їх висунули представники Руху, а це з керівництвом їхніх партій не узгоджувалося.

Під час обговорення процедури подальшого розгляду питання щодо обрання голови ВР України депутат Олександер Масенко, перший секретар Полтавського обкому Компартії України, закликав опонентів брати участь у голосуванні. Звернувся до тих, “хто прийшов до ВР за допомогою грошей: пожалійте свої гроші, голосуйте за щось, бо пропадуть гроші”.

Посвячено відбудовану дзвіницю Михайлівського монастиря

Київ (УНІАР). 30-го травня в рамках святкування Дня Києва відбулося урочисте відкриття і посвячення дзвіниці Михайлівського Золотоверхого монастиря.

„Відроджуючи духовні святині, ми збудуємо квітучу Україну, повернемо її до цивілізації,“ — сказав Президент Леонід Кучма, виступаючи на церемонії.

Посвячення дзвінниці здійснив Патріярх Української Православної Церкви Київського Патріярхату Філарет. У церемонії взяли участь Л. Кучма з дружиною, прем'єр-міністер Валерій Пустовойтенко, члени Уряду і представники дипломатичного корпусу закордонних країн.

Відновлювальні роботи, проведені трастом „Укрреставрація“, тривали вісім місяців. Барокова дзвінниця, побудована у XVIII столітті, відроджена як триярусна прямокутна споруда. Чинне місце в оздобленні посідають ікони, сюжетні й орнаментні композиції.

Відкрито також музейну виставку, присвячену історії відтворення Михайлівського Золотоверхого монастиря.

РХП взяла курс на об'єднання з Рухом

Київ. — 31-го травня центральний провід Республіканської Християнської Партії більшістю проголосував за курс об'єднання з Рухом, повідомила УНІАР.

Голосування відбулося на 2-му З'їзді партії, який проходив в Києві. Голова РХП Микола Поровський мав переговори про об'єднання з лідерами Партії „Реформи і Порядок“ та іншими, але, крім Руху, особливого зацікавлення до консолідації ніхто не виявив.

Проте не всі члени РХП задоволені можливим злиттям з Рухом. Заступник голови Тамара Просняк взагалі вважає, що об'єднання з Рухом — це смерть не просто партії, а певної тенденції — моральности в політиці.

Ялта стає традиційним місцем міжнародних зустрічей

Ялта (УНІАР). — Посадник Ялти Володимир Марченко на нараді в міському виконавчому комітеті поінформував присутніх про хід підготови до зустрічі голів держав Чорноморського економічного співробітництва (ЧЕС). Зустріч має відбутися в Ялті 4-5-го червня цього року.

(Закінчення на стор. 4)

Американська делеґація вивчає становище в Україні

Київ. — Від 29-го травня до 6-го червня Україну відвідує делеґація американських політиків на чолі зі Збіґнєвом Бжезінскі. Гості вивчають політичне та економічне становище в Україні для того, щоб випрацювати рекомендації американським фахівцям щодо формування довготермінової політики Вашінґтону відносно Києва.

30-го травня на зустрічі з секретарем Ради національної безпеки і оборони України Володимиром Горбуліном американці запевнили, що питання колективної безпеки в Европі без урахування України не розглядатимуться, бо Київ є важливим чинником стабільности і миру.

На зустрічі з журналістами З. Бжезінскі сказав, що Україна є найбільш безпечною і стабільною державою. Підтвердженням цього, на його думку, є прийняття Києва до режиму контролі ракетних технологій, що дозволяє значно поширити діяльність України на міжнародній арені в ракетно-космічній галузі. „Це ще один крок до зміцнення міжнародної ролі України, і ми вітаємо це“, — сказав З. Бжезінскі.

Після зустрічі з міністром закордонних справ Борисом Тарасюком З. Бжезінскі зазначив, що українська зовнішня політика була більш успішною, як втуріщня. Він побажав, щоб „процес реформування в Україні набув динамізму, став успішним та зрозумілим“.

Б. Тарасюк висловив сподівання, що думка делеґації, її авторитет в ЗСА сприятимуть Україні у вирішенні її проблем.

Україна домагається поширення Ради безпеки ООН

Ню Йорк. — Україна наполягає на створенні додаткового місця непостійного члена в поширеній Раді безпеки ООН, повідомила 21-го травня УНІАР.

Ініціятиву щодо представлення спільного з іншими східньо-европейськими країнами документа у цій справі делеґація України просуває вже кілька місяців. В документі визначається становище щодо того, що будь-яке збільшення непостійних членів Ради ООН має забезпечити також і збільшене представництво країн східньо-европейської реґіональної групи через надання цій групі одного додаткового місця непостійного члена. Місце це, очевидно, займала б кожна країна по черзі.

В ООН тривають засідання спеціяльної групи Генеральної асамблеї з питань реформи Ради безпеки ООН.

Митники України й Росії посилять співпрацю

Київ. — Новопризначені голови державних митних служб України і Росії, Юрій Соловков і Валерій Драґанов, підписали на своїй першій офіційній зустрічі документ про співпрацю і взаємодопомогу, повідомила 29-го травня УНІАР.

Підписані протоколи сприятимуть поглибленню співпраці та підвищенню ефективности у боротьбі з митними порушеннями, такими як незаконний обіг наркотиків, товарів та інших предметів. Служби посилять боротьбу і з перевезенням вантажів об'їздними дорогами.

У зустрічі взяли також участь відповідальні працівники митних установ двох країн та амбасадор Росії в Україні Юрій Дубінін.

Україна обдумує будівництво нафтопроводу

Київ. — Україна пропонує створити міжнародний консорціюм для спорудження нафтопроводу Одеса-Броди і Одеського терміналу, повідомив перший віцепрем'єр України Анатолій Голубченко.

А. Голубченко познайомив журналістів з результатами участи української делеґації в міжнародній конференції „Історія двох морів і майбутнє енерґетики Каспійського і Чорного морів“. Україна виходить з того, підкреслив він, що величезні запаси нафти і ґазу в цьому реґіоні можуть задовольнити потребу всіх країн, зацікавлених в їх ефективному освоєнні.

За словами А. Голубченка, діюча система нафтопроводів створює умови для здійснення проєктів, спрямованих на забезпечення надійних транзитних потоків сировини через територію України до ряду країн Европи. Саме тому Україна пропонує здійснити один з найоптимальніших маршрутів транспортування нафти — Баку-Супса-Одеса-Броди. Для його здійснення Україна вже активно будує першу чергу нафтотерміналу та продуктопроводу.

„Ця система повністю задовольняє Туреччину, бо є можливість передавати стільки, скільки потрібно нафти. По-друге, вона задовольняє Україну, оскільки можливо через Супсу на Одесу подавати нафту. По-третє, вона задовольняє Польщу, Словаччину, Німеччину, Мадярщину і навіть Румунію“, — підкреслив А. Голубченко.

Українське судно врятувало 17 моряків

Київ. — Українське науково-дослідне судно „Ернст Кренкель“ врятувало життя 17 морякам з панамського вантажного корабля „Асклєпіос“, повідомили 28-го травня засоби масової інформації. Корабель загорівся в Середземному морі між Тунісом та Італією.

Представниця Міністерства Науки України Наталя Веретенник сказала, що моряків, один з яких був у тяжкому стані, підібрав потім туніський військовий корабель.

Південна Корея закликає усунути санкції проти Північної Кореї

Сеуль, Південна Корея. — Намагаючись полегшити півстолітні ворогування на Корейському півострові, південнокорейський президент Кім Дай Янґ у понеділок, 1-го червня, звернувся до ЗСА та інших західніх країн, щоб усунули санкції проти Північної Кореї та показали більшу гнучкість у стосунках з нею.

Президент Кім підкреслив, що перебуваючи наступного тижня з офіційними відвідинами у Вашінґтоні, він переконуватиме ЗСА покінчити зі своїми економічними санкціями проти Північної Кореї. Натомість він пропонуватиме політику ширших політичних заходів і збільшення економічних зв'язків, щоб спрямувати поведінку Північної Кореї, цієї останньої остої сталінізму в світі, на поміркований шлях.

Хоч ніхто не думає, що політика західніх держав зміниться відразу, то так само немає сумніву, що заклики південнокорейського президента матимуть вплив у Вашінґтоні та Токіо.

В одногодинній розмові з репортерами засобів масової інформації в Синьому Домі, резиденції південнокорейських президентів, Д. Я. Кім кількратно підкреслив, що в нього немає жодних ілюзій щодо Північної Кореї, котра дальше посилає озброєних шпигунів до Південної Кореї та продовжує спрямовувати свої ракети в сторону Сеулю. Все ж таки він уважає, що доконче потрібно змінити підхід щоб зменшити напруження та запобігти будь-якому ризикові війни.

Ці думки південнокорейського президента зовсім не здивували президента Билла Клінтона чи його Уряд, бо він їх висловлював ще поки був обраний президентом минулого лютого. Президент Клінтон зареаґував стримано на слова Д. Я. Кіма, зазначуючи, що „ці відвідини дадуть нам можливість продовжувати близькі стосунки та обмінятися думками, як найкраще сприяти мирові та стабільності на Корейському півострові.

В Італії викрили підпільних фашистів

Рим. — В італійській столиці служби державної безпеки викрили і розгромили ультраправу молодечу організацію, яка мала широкі зв'язки з неофашистськими групами багатьох країн.

Поліційну оперцію готували понад рік. Ця підготова почалася від того часу, коли у січні минулого року на старому римському цвинтарі Пріма Порта неофашисти поперевертали пам'ятники на жидівських могилах.

У висліді блискавичної акції заарештовано дев'ять керівників неофашистської групи, 170 членів взято під домашню варту, у головному бюрі організації та декількох її філіялах сконфісковано заборонену в країні літературу, в тому числі твори Гітлера і Муссоліні, холодну зброю, а також різний одяг з малюнками свастики.

Керівник молодих неофашистів Роберто Фіоре зумів уникнути арешту і тепер переховується в Лондоні. Всі заарештовані — це молоді люди віком від 20 до 30 літ. На їхньому підпільному конті — заборонена пропаґандивна діяльність, зокрема крайній антисемітизм, але також чимало акцій насильства над мирними громадянами. Відділи організації діяли в 13 містах Італії. Одним з льозунґів неофашистського руху був цей: „Запевнім існування нашого народу і майбутнє для білих дітей“.

„Голені голови“ платили членські внески — по 13 дол. місячно і пропаґували свої погляди через Інтернет. У списку країн, з якими італійські молоді фашисти обмінювалися матеріялами, є З'єднані Стейти Америки, Великобританія, Німеччина, Голляндія, Ірляндія, Еспанія, Портуґалія, Франція, Чехія, Швайцарія і Південна Африка.

Це явище мабуть перенеслось до Італії з Німеччини, де „голені голови“ вже від кількох років переводять всякого рода акції порушення правопорядку явно неофашистського характеру.

В Україні

(З інформацій УНІАР)

ВИСТАВКА “ОКЕАНИ — СПАДЩИНА НА МАЙБУТНЄ”

КИЇВ. — Пресова служба Міністерства Закордонних Справ України повідомила, що українська делеґація бере участь у світовій виствці ЕКСПО-98 “Океани — спадщина на майбутнє”, яка відкрилася 22-го травня у Лісбоні, Португалія. Це — остання світова виставкаXX століття. В ній беруть участь 155 країн. Координатором ЕКСПО-98 від України є Міністерство Науки і Технологій та народний депутат України, заступник голови Ради з питань науки та науково-технічної політики при Президентові України Володимир Семиноженко. Офіційну делеґацію на відкритті виставки очолив амбасадор України у Франції та Португалії Анатолій Зленко. Виставка ЕКСПО-98 проходить під гаслом міжнародного року Світового Океану. Її присвячено 500-річчю відкриття Індії (походу Васко де Ґама), Рокові Океану та відбудові Лісбони. “Вона зв'язує науку, культуру, континенти, Схід, Захід, Південь і Північ”, — зазначив на урочистій церемонії відкриття президент Портуґалії Жорже Сампайо. А. Зленко зазначив, що участь в ЕКСПО-98 означає для України приєднання до світових акцій, можливість продемонструвати свої можливості та набути досвіду в дослідженні океану. У другій половині серпня на ЕКСПО-98 відбудуться Дні України. Виставка триватиме до 30-го вересня.

ПРП НЕ ПРИНОСИТИМЕ В ЖЕРТВУ СВОЮ ІДЕОЛОГІЮ

КИЇВ. — “Будувати партію 2002 року, “закликав керівник секретаріяту Партії “Реформи і Порядок” (ПРП) Ігор Гринів, на засіданні Головної ради ПРП, що відбулося 23-го травня у Києві. Учасники Головної ради обговорили помилки та здобутки минулої передвиборчої кампанії, визначили проблеми, які необхідно винести на розгляд з'їзду ПРП, запланованого на жовтень цього року. Голова Партії “Реформи і Порядок” Віктор Пинзеник висловив задоволення з приводу того, що в Україні майже мільйон людей “заразилися” ідеєю ринкових перетворень. І ці люди на виборах проголосували за ПРП. За його словами, “партія займає ту ідеологічну нішу, яку не зайняла жодна інша партія”. Щодо об'єднання з іншими партіями, головаПРП заявив, що “будь-яке об'єднання має додавати, а не відіймати”, ПРП не може жертвувати своєю ідеологією. Голова Політичні ради ПРП Сергій Соболєв додав, що “найсуттєвішим чинником кристалізації об'єднавчих настроїв є президентські вибори”. Партія “Реформи і Порядок” не відмовилася від лінії непідтримання четвірки раніше оголошених претендентів на пост Президента. Той спротив влади, з яким зіткнулася ПРП на виборах, боротьба проти кандидатів від партії в мажоритарних округах привели до того, що “знято основне питання — ми пропрезидентська чи непропрезидентська партія”.

ПРОҐРЕСИВНІ-СОЦІЯЛІСТИ БОРЯТЬСЯ З “ПРОЙДИСВІТАМИ”

КИЇВ. — Під час VI з'їзду Проґресивної Соціялістичної Партії України (ПСПУ) 23-го травня розглянено питання про недопущення в партію “авантюристів та пройдисвітів”. У зв'язку з цим ПСПУ запровадила випробувальний термін для кандидата в члени партії, налагодила процедуру прийняття в партію, створила Контрольну комісію, затвердила процедуру формування партійних органів. З'їзд, у якому взяли участь 161 делеґат з 18 реґіонів України, які представляють 2,457 членів партії і 450 кандидатів в ПСПУ, зробив підсумки праці партії за період з грудня 1996 року по травень 1998 року та визнав успішними результати парляментарних виборів. Фракція ПСПУ в парляменті має намір активно боротися за недопушення колонізації України, зупинення дальшого наступу кримінального капіталу на інтереси трудівників, заявила голова ПСПУ Наталія Вітренко. З'їзд обрав Центральний комітет в складі 38 осіб, Президію ЦК — 15 осіб, центральну ревізійну комісію, контрольну комісію. Головою партії обрано Наталію Вітренко, її заступниками — Володимира Марченка і Лілію Безуглу. Головним редактором партійної газети “Досвітні Вогні” затверджено В. Марченка.

ФРАКЦІЯ “ЛІВИЙ ЦЕНТР” ЗАКЛИКАЛА ДЕПУТАТІВ НЕ БЛЬОКУВАТИ ВИБОРИ ГОЛОВИ ВР

КИЇВ. — Депутатська фракція “Лівий центр” Соціялістичної і Селянської партій України розповсюдила звернення до членів фракцій Народно-Демократичної Партії, Руху, Соціял-Демократичної Партії (об'єднаної), Партії Зелених України з пропозицією про безумовне дотримання норм правильника під час виборів керівництва Верховної Ради та прийняття законів. “Пропонуємо вам припинити бльокування виборів, не дозволяйте використовувати себе, як заручників у нечистій політичній грі, добром вона не закінчиться”, — сказано у зверненні. Коментуючи ситуацію, що склалася у Верховній Раді, депутат від фракції комуністів голова Лічильної комісії Валерій Мішура сказав: “я згоден проголосувати за будь-якого кандидата на голову ВР України з будь-якої фракції або позафракційного з однією тільки умовою, щоб ця людина була зовсім незалежна від Банкової 11, з тим, щоб парлямент у нас не перетворився накишеньковий, як, наприклад, в Білорусі чи в Росії”. Вулиця Банкова 11 — це адреса Адміністрації Президента.

У СВІТІ

У ЛЕТУНСЬКІЙ КАТАСТРОФІ загинула найбільш впливова військова особистісь В'єтнаму разом з іншими військовими старшинами. Цю вістку в неділю, 31-го травня, також було підтверджено в пресі. Шеф штабу і заступник міністра оборони 59-річний генерал-полковник Дао Тронґ Ліч загинув у ляоському військовому реактивному літаку типу ЯК-40, котрий в погану погоду в'їхав в гору в Ляосі. Газета „Трой Тре“ потвердила цю трагедію, поміщуючи некролог по згаданому генерал-полковникові. Катастрофа скоїлася ще тому тиждень в понеділок, 25-го травня. Офіційні звідомлення кажуть, що всі пасажири на згаданому літаку загинули, але жодних подробиць не подали. Натомість офіційні чинники Ляосу повідомили, що на літаку загинуло 14 в'єтнамців і 12 ляосців.

В АМЕРИЦІ

ДЖОРДЖ ПАТАКІ, ГУБЕРНАТОР нюйоркського стейту в неділю, 31-го травня, прибув до Піксkіл, свого родинного міста, не тільки щоб відвідати свою маму, але щоб саме там подати до загального відома, що він кандидує на ще одну каденцію згаданого становища. Майже не відома особистість тому чотири роки, Дж. Патакі зумів перемогти відомого в цілій країні демократичного тодішнього трикратного губернатора Марія Квомо, бо мав за собою голоси малих міст, містечок і сіл стейту. Його постійне підкреслювання свого маломістечкового виховання та скромного походження здобули йому перемогу тому чотири роки. Тепер керуючись мабуть подібними міркуваннями, він вирішив проголосити свою кандидатуру там, де має найбільше прихильників.

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893
Svoboda (ISSN 0274-6964) is published daily except Sundays, Mondays and holidays by the Ukrainian National Association, Inc. at 2200 Route 10, P. O. Box 280 Parsippany, N.J.07054
Svoboda: (973) 292-9800; Fax: (973) 644-9510. UNA Fax: (973) 292-0900
Postmaster, send address changes to: Svoboda, P. O. Box 280, 2200 Route 10, Parsippany, NJ 07054
Periodicals postage paid at Parsippany, NJ 07054 and additional mailing offices
Передплата на рік $100.00, на півроку-$60.00. Для членів УНСоюзу $75.00 річно, на півроку-$40. За кожну зміну адреси-$1.00. Чеки і грошові перекази виставляти на "Svoboda".
Головний редактор: Зенон Снилик
Soyuzivka UNA Estate: 216 Foordmore Rd., Kerhonkson, NY 12446 (914) 626-5641, Fax (914) 626-4638, e-mail: fqsst@aol.com

Був великим гетьманом, бо був великим українцем

Рівно 250 літ тому, 5-го червня 1708 року, гетьман України Іван Мазепа уклав договір зі шведським королем Карлом XII. Про цей ніби невеличкий відтинок історії, про ці дві постаті написано гори книжок — документальних, публіцистичних, художніх, поетичних. Ім'я гетьмана Івана Мазепи, з огляду на кількість присвячених йому творів у світовій літературі, не поступається блиском авреолі перед Наполеоном. З-поміж сотень творів досить згадати поему Байрона „Мазепа", статті Вольтера, монографію Єнсена „Мазепа", поему Пушкіна „Полтава", поему Рилєєва „Войнаровський", трилогію Богдана Лепкого „Мазепа".

Що ж спричинило загальноевропейське і загальносвітове зацікавлення постаттю гетьмана Мазепи і, саморозуміло, Україною? Причина проста і в той самий час — підставова: післяпереяславська Україна, з примусу увійшовши до складу російської імперії, фактично несла в собі моральні, інтелектуальні, духовно-релігійні, естетичні вартості, які разючим чином відрізнялися від усього московського. Росія і Україна — то були не просто двоє різних національних світів — то були несумісні, протилежні світи. Ця несумісність і протиставність досягнули своєї кульмінації в часи царя Петра І і гетьмана України Івана Мазепи. Обидва біли реформаторами, одначе Петро І запроваджував у Московії европейські порядки у варварський спосіб — викорінюючи народну культуру, давні звичаї та обряди, і цим прирікаючи Росію на жалюгідний стан, коли і своє занедбувалося, і з чужого нічого доброго не переймалося. Тим же часом гетьман Мазепа наближав українську націю до світу, розбудовуючи її зсередини і спираючись при цьому на її власні цінності. Епоха Івана Мазепи — це знаменита епоха „українського барокко", епоха будування величних храмів, монастирів, епоха злету в освіті, музиці, театрі, епоха розквіту славної на цілу Европу Києво-Могилянської Академії. Навіть Петро І, ненавидячи гетьмана за вірність своєму народові, мусів визнати, що Мазепа — „великий будівничий святих церков".

Та й в особистому пляні вони були людьми різного духового та інтелектуального формату. Високий на зріст цар Петро І, пияк, розпусник і садист, виглядав моральним ліліпутом у зіставленні з Мазепою. Гетьман розмовляв ледве не всіма европейськими мовами, писав вірші, грав на бандурі, добре співав і сам складав пісні та козацькі думи.

Відразу після Переяслава Москва свавільно потоптала правний зміст угоди 1654 року. З суверенної держави Україна стала частиною російської імперії. Укрїнські гетьмани вже не мали права на безпосередні взаємини з іншими державами. На щастя, Бог наділив Івана Мазепу таким яскравим організаторським хистом і таким глибоким почуттям любови до рідного народу, що гетьман, всупереч московському гнітові, зумів розбудувати Україну еономічно, аграрно, промислово, фінансово, освітньо, церковно. То був національнотворчий чин на межі геніяльности.І то був чин української соборности.

З початком російсьо-шведської, як історики її називають „великої північної війни" Москва цілком окупувала Україну. Меншиков, сатрап Петра І, скасував старий козацький устрій, знищив українську національну еліту.Гетьман Мазепа, 18 років зберігаючи формальну льояльність до царя, тим часом всіма силами дбав про власний народ і вчасно побачив, що ніяких ілюзій щодо Москви не можна мати. Або російська деспотія дорешти поглине вольності гетьманщини і культурні здобутки українців, або треба використати війну росіян зі шведами як нагоду визволитися з московського зашморгу.І гетьман робить єдино правильний крок — шукає порозуміння з королем Карлом XII. Для імперіялістичної Росії, як для царської, так і совєтської, цей крок трактувався і далі трактується як „зрада". Російська Православна Церква, служачи не Богові, а цареві, анатемувала Івана Мазепу. Сенс цієї антихристиянської анатеми — заплямувати світле ім'я людини, яка рятувала свій народ.

І той порятунок не зводилося до вибору між Росією і Швецією.У своїй присязі на хресті, складеній у присутності Пилипа Орлика, гетьман Мазепа поклявся: „...Не для приватної користи, а ради спільного добра нашої рідної матері України... хочу зробити так, щоб ви з жінками і дітьми вашими і Отчизна з військом запорізьким не погибли як з російської, так і зо шведської сторони...".

Це і є наважливіший, найдорожчий ідейно-політичний спадок гетьмана Мазепи, його заповіт для нащадків: щоб Україна ніколи не загинула ні з якої сторони.

Олександер Мостіпака,
Київ

ЧОМУ ПРОГРАЛИ ПРАВІ?

Праві партії і бльоки — „Менше слів", УНА і „Національний фронт" — програли вибори, програли безнадійно. І винен тут не електорат, який не поділяє правих поглядів, не західньоукраїнський обиватель, який несподівано зрадив „Національний фронт" і кинувся голосувати за НРУ, НДП чи об'єднаних соціял-демократів, не інформаційна бльокада партії влади, бо, чого гріха таїти, на відміну від лівих, праві все-таки проривалися в радіоетер та на телевізію.

Винні самі праві, які невміло організували передвиборчу аґітаційну роботу, які традиційно орієнтувалися на того ж таки західньоукраїнського виборця або націоналістично налаштованого київського студента і не висунули свого носа з київських офісів на схід, в сільську глибину, та й на тому ж заході про них не часто було чути. Вони не запропонували ідеологічно нічого нового електоратові, окрім традиції визвольних змагань, мовного питання та нісенітниці про велику слов'янську імперію з центром у Києві, розбавленої антисемітськими гаслами лідерів ДСУ.

Праві програли вибори організаційно, ще задовго до 29-го березня. Хто що чув про акції УНА чи бльоку „Національний фронт" за останній рік? Та ніхто нічого не чув, бо їх не було, а як і були, то збирали по декілька десятків людей, і не тому, що люди не хотіли, а тому що праві не могли. А де розбудована структура в областях і районах? Та ніхто про неї не чув, окрім кількох десятків людей, які лише самі знають, що вони належать до КУН, УРП, УНА чи ДСУ. Лише СНПУ у Львові нагадувала періодично, що вона права діюча партія, і там про неї знають, і хто хотів, той голосував. Але за рік вона так і не змогла вирости з коротких штанців реґіональної організації. І ось результат — СНПУ, якій від сили два роки, отримала один мандат у парляменті; „Національний фронт", партії якого стояли біля заснування державности не лише в 1991 році, має п'ять мандатів у мажоритарних округах; УНА не має жодного.

Праві програли вибори позиційно, оскільки йшли на вибори з лівими економічними гаслами, тобто не мали відмінної від тих же лівих економічної програми і претендували на симпатії тієї ж частини електорату, представленої зубожілими пенсіонерами і безробітними.

Причини провалу правих у виборах також варто пошукати в залі засідань Верховної Ради минулого скликання. Зайнявши вигідні депутатські місця, праві забули справжнє призначення своїх партій як збуджувачів спокою, що мали б тримати в напрузі суспільство і владу і нагадувати найбільш невдоволеним державною політикою і неприхильним до лівих поглядів громадянам, що в українській політичній палітрі є сила, яка є виразником їхніх інтересів і ідеологічних запитів.

Колись активні хлопці з УНА в парляменті перетворилися в непримітних депутатів, яким не тільки не було що сказати своїм і прихильникам, але й не було що сказати взагалі. Фактично центристською групою стали представники КУН і УРП, яких також доволі рідко чути в стінах парляменту. Тому тепер варто нарікати лише на себе, а не на виборців, владу чи Господа Бога.

Чи можливо змінити ситуацію? Так, можливо, і це намагається зробити СНПУ, але чи пройде вона випробування чотирирічним терміном і чи не перетвориться її єдиний представник в парляменті на звичайного депутата, який вирішуватиме власні проблеми? Жодних ґарантій від цього немає.

На жаль, ні УНА, ні КУН чи УРП виконати ролю політичних лідерів правого електорату вже не зможуть. І не тільки тому, що не хочуть брати на себе відповідальність, але й тому, що не здатні відмовитися від організаційних і ідеологічних стереотипів, не оцінюють об'єктивно ситуацію в країні і йдуть позаду, за ходом подій.

Звичайно ж виникає питання: а чи потрібні нам праві політичні партії? Потрібні, хоча б для того, щоб підтримувати політичний баланс у суспільстві і заповнити політичну нішу. Адже в політиці, як і в природі, не буває порожнього місця, і не виключено, що у відсутності правих українських партій їхнє місце займуть інші політичні сили, які, будучи правими в Україні, виражатимуть далеко не українські інтереси.

Л. Храплива-Щур

Вирощуймо молоді сади!

Немає більшости радости для родини, як прихід нового її члена. Кожний рух, кожний прояв розвитку дитини — збуджує в усіх близьких щирий ентузіязм. Та цю безхмарну радість отінює турбота, що з цього зворушливо-безпомічного сотворіння за два десятки років треба виховати повновартісну, всебічно розвинену людину, яка зуміє упоратися з усіми труднощами життя, знайде його суть та зуміє забезпечити собі своє „місце під сонцем". А це справа ніяк не проста! Коли вже сам фізичний ріст та розвиток дитини вимагає від батьків та виховників такого послідовного та старанного піклування — то що ж говорити про духові вартості, про вирощення повної людської особовости, людини високих моральних засад, людини, яка зуміє створити своє життя справді вартісним і повноцінним і для себе, і для своєї ближчої родини та національної спільноти, і зрештою, для встановлення ладу Божого на землі.

Труднощі виховання помножуються для українських батьків ще й особливо важкими обставинами, в яких перебуває українство сьогодні. До речі, ці обставини ніколи й не були легшими, а все ж виховувалися справжні українські люди в усіх часах і обставинах. Та нам, звичайно, жити в нашу добу і боротися з її невзгодинами. З натиском неукраїнського середовища на поселеннях і з постійним пониженням та знецінюванням українського саме чинника у власній державі. І це виховання треба властне починати „з колиски". Саме тому, що таке воно складне та ставить перед батьками, вчителями й іншими церковними і світськими виховниками такі великі завдання.

А модерні психологи невтомно підкреслюють, що саме дошкільний вік дитини — найбільш вагомий у цілому вихованні, що тоді формується постава людини до світу і залишається на все життя.

Дитина, від початку свого існування — самозосереджене сотворіння, дбає лиш про себе та свої потреби. А вростання у спільноту, розуміння потреб інших, — це саме показник її розвитку. Тому й встановили вже від давніх часів садочки, дитячі ясла, дошкілля, щоб якнайуспішніше провести цей процес і особистого розвитку, і вростання в суспільність для дитини.

Широке, майже безмежне поле знання, вміння й досвіду, яке дитина мусить пройти за кілька перших років свого життя. І це ж ці роки, поки дитина, за теологічним поняттям, „дійде до уживання розуму", тобто мало можна сподіватися, що сприйме якусь правду чи факт розумом, на основі логічних виводів. Дитина хоче бавитися і все, що треба їй подати — мусить мати форму веселої, цікавої, безжурної гри... Як каже стара приповідка: „Для дітей казка — забавка, а для мудрого — загадка".

Оці ж „мудрі" виховники і стараються, щоб виростити дитячу душу, найбільший скарб у світі. Від тієї функції вирощування, мабуть, і назва „дитячий садочок".

Поскільки учитель у школі потребує відповідних навчальних матеріялів, то тим більше потребує їх учитель (звичайно — учителька!) дитячого садочка. Це зрозуміле. І завдання зорганізованого громадянства — доставити вчителям дитячих садочків саме ці потрібні матеріяли. Зорганізоване суспільство у нашому випадку представляють Українські Працівники Літератури для Дітей і Молоді, які діють у діяспорі, одначе на сьогодні силою обставин повинні бути теж відповідальні за багато чого і в Україні. Знайшовся щасливо і їх відповідник у Києві, а це Видавництво „Смолоскип" під проводом відомого діяча та приятеля молоді, редактора Осипа Зінкевича. Він разом із своєю дружиною та групою молодих видавців здійснили це діло. Треба відзначити, що ініціятива його належить вповні відомій щедрій добродійці із Торонто в Канаді, Галині Кохановській. Вона вклала основну суму у фінансування видання „Український садочок", заохочуючи до подібної жертвенности родину меценатів, Софію й Олександра Скопів.

У Києві за редакцію відповідали подружжя Зінкевичі, а основний труд збирання матеріялів взяли на себе відомі письменники й педагоги Галина Кирпа та Дмитро Чередниченко. Із „заморського" боку допомагали Ірина Гошовська, покійна вже Антоніна Горохович, Леся Храплива, д-р Василь Верига та й сама фундаторка Г. Кохановська брала живу участь у процесі редаґування цього збірника матеріялів для наших до-

(Закінчення на стор. 3)

ЗДОРОВ'Я — ВСЬОМУ ГОЛОВА
Д-р Юліян Мовчан

Медичні новини і поради

Користь від споживання бананів

З недавно опублікованих в американській пресі інформацій довідуємося, що споживання бананів є досить корисним для людського здоров'я. Воно може запобігти паралічам (строкам), атакам серця, високому тиску крови, підвищенню кислоти в шлунку, в лікуванні виразок шлунку. Головна підстава лікувальних властивостей бананів полягає в тому, що вони багаті на калій (потасіум). Банан є одним з найкращих природних джерел цього мінералу: один банан пересічно має в собі 396 міліграмів калію.

І не тільки це. Досліди показують, що споживання бананів може бути досить корисним також для розумово-інтелектуальних та психічних здібностей людини. Чому? Тому що банани мають в собі серотонін та герепінефрін — елементи, які, як пише Ірена Челмерс в одному з американських альманахів, дуже корисні для лікування депресивного стану людини.

Добре також те, що де-де, але в американських умовах банани можна придбати продовж цілого року — чи то буде літо, чи зима. Зберігаються вони добре при кімнатній температурі. Банани також багаті на вітаміну В-6 та вітаміну С. (Вищеподані інформації взято з "Akron Beacon Journal" з 13-го травня 1998 року).

Як запобігти виникненню лупи?

Що таке лупа? Лупа — це часточки шкіри, що відмерли. Вони з'являються в наслідок природного обміну речовин у клітинах шкіри голови. У тих людей, які мають лупу, обмін речовин відбувається швидше, і відповідно відмирає більша кількість клітин шкіри. Але головною причиною виникнення лупи є мікроби. Це нормальне явище для здорової шкіри. Люди, що мають лупу, мають більше певних мікробів, які впливають на швидкість відмирання часточок шкіри. Лупа має вигляд луски і частково потрапляє на одяг та подушку. Лупа майже не буває в дітей та старших людей. В той же час 60 відсотків дорослих страждають від неї. У чоловіків від 20 до 40 років вірогідність появи лупи підвищується. Як же запобігти виникненню лупи?

Дуже важливо користуватися спеціяльним якісним шампунем проти лупи. Деякі шампуні видалюють лупу, зменшують її розмір або уповільнюють швидкість відмирання часточок шкіри. Проте єдине надійне розв'язання цієї проблеми — це усунення причин появи лупи. Наприклад, шампунь Пантене Про-В проти лупи містить аґенти, які зменшують кількість мікробів на шкірі голови і таким чином усувають причину виникнення лупи. (За матеріялами статті Лади Бондаренко в медичній газеті України „Наше Здоров'я" з 22-го листопада 1997 року).

Їжте часник — помолодшаєте!

Під таким заголовком читаємо допис в газеті „Здоров'я киян", в числі за січень ц. р. — пресовому органі головного управління здоров'я Києва.

В цьому дописі читаємо, що у людей середнього і похилого віку при реґулярному споживанні часнику протягом кількох років не лише зберігається, але й значно поліпшується елястичність серцевих судин. Ці люди в біологічному розумінні на 15 років молодші за тих, хто не любить часнику. Такий висновок після багаторічних досліджень зробив Г. Бельц — відомий німецький вчений, директор кардіовозикулярної фамакології у Майні (Німеччина).

„При регулярному споживанні часнику навіть звужені і затверділі кровоносні судини здатні повернути собі попередню елястичність", — сказав проф. Бельц. Він підкреслив, що помітну користь для здоров'я дає не тільки свіжий часник, але також часник у різних приправах.

Від чого гинуть діти

Як читаємо в медичній газеті України „Ваше Здоров'я" (з 12-го листопада 1997 року), травматизм є головною причиною загибелі американських дітей віком від двох років. Щоб зрозуміти причини цього явища, американські вчені проаналізували матеріяли досліджень у стейті Іллинойс. Виявилось, що 27

(Закінчення на стор. 4)

Любомир Липецький

Неполітична аналіза виборів в Україні

I

Територія України складається з 27 виборчих одиниць (24 області, Автономна Республіка Крим, місто Київ і місто Севастопіль). Ці одиниці поділені на 225 виборчих округ і 22,646 виборчих дільниць. В кожній окрузі є приблизно 170,000 громадян з правом голосувати. До виборчих дільниць входить 182 кримінальних, в котрих має право за законом голосувати понад 180,000 засуджених громадян. В округах і дільницях працювало майже 390,000 осіб, між ними 3,433 представників політичних партій. Понад 37.5 мільйона громадян України мало право голосувати, найбільше в Донецькій області (майже 4 мільйони), найменше в Чернівецькій (менш як 700,000 осіб), в Києві та Київській області — майже 3.5 мільйона, у Львові і Львівській області — понад 2 мільйони, а в місті Севастополі — понад 300,000 осіб. 248 народних депутатів з попередньої Верховної Ради були кандидатами в 1998 році. Центральна Виборча Комісія (ЦВК) зареєструвала 21 політичну партію та 9 виборчих бльоків. Партії „Жінки України" і „Партія національного врятування України" не представили документи згідно з законом і не були зареєстровані.

Після виборів ЦВК опублікувала вислід голосування і список обраних народних депутатів України. Голосувало понад 26.5 мільйона з тих, що мали право голосувати (70.78 відс.), понад 800,000 бальотів було дискваліфіковано з різних причин (3.09 відс.), понад 24.3 мільйона виборців голосували за політичними партіями та за виборчими бльоками (91.65 відс.), себто майже 1.4 мільйона громадян не голосували за партіями і бльоками (5.26 відс.).

До 5-го травня 1998 ЦВК затвердила 426 з 450 вибраних депутатів. Це число міняється кожного дня рішенням ЦВК або судових оскаржень через порушення виборчого законодавства. Депутати були вибрані індивідуально (225 депутатів) або на базі партійного чи бльокової належности (225 депутатів). Індивідуально і партійно вибраних 426 депутатів признаються до слідуючих політичних партій чи бльоків: Комуністична Партія (П. Симоненко) — 112 депутатів, безпартійних — 110, Народний Рух (В. Чорновіл) — 44, інші партії — 32, Соціялістична і Селянська Партії (О. Мороз і С. Довгань) — 29, Народно-Демократична Партія (В. Пустовойтенко) — 28, Всеукраїнське Об'єднання „Громада" (П. Лазаренко і Ю. Тимошенко) — 23, Партія Зелених (В. Кононов) — 19, Соціял-Демократична Партія Об'єднана (В. Онопенко і Л. Кравчук) — 17, Проґресивна Соціялістична Партія (Н. Вітренко) — 12. Партійна належність 32 депутатів інших партій: Аграрна Партія (Р. Боделан і А. Франчук) — 8 депутатів, Конґрес Українських Націоналістів (С. Стецько) — 3, „Реформи та Порядок" (В. Пинзеник) — 3, Соціялістична (О. Мороз) — 3, Реґіональне Відродження України (В. Рибак) — 2, Республіканська Партія (Л. Лук'яненко) — 2, Селянська (С. Довгань) — 2, Християнсько-Демократична Партія (В. Журавський) — 2, Демократична (В. Яворівський) — 1, Ліберальна (В. Щербань) — 1, Міжреґіональний Бльок Реформ (В. Гриньов) — 1, Соціял-Націоналістична — 1, „Союз" (найбільш проросійська) — 1, Українська Партія Справедливости — 1, Християнсько-Народний Союз — 1.

Пересічний вік всіх депутатів є 46 років, найстарша депутатка має 78 років (Ярослава Стецько — Конґрес Українських Націоналістів), наймолодші три депутати належать до Комуністичної Партії (Наталія Жежук — 21 рік, Андрій Звонарж — 22 роки, Євген Лешан — 23 роки). Слідуюча табеля показує статистичні дані про вік депутатів за партіями:

Партія	Пересічний вік	Найстарший віком	Наймолодший віком
Всі вибрані депутати — В	46.7	78	21
Комуністична — К	50.1	69	21
Безпартійні — Б	44.8	69	24
Народний Рух — Р	48.7	73	30
Інші партії — І	44.8	78	30
Соціялістична-Селянська — СС	48.1	65	33
Народно-Демократична — НД	43.3	72	29
Всеукраїнське Об'єднання Громад — Г	47.6	73	31
Партія Зелених — З	39.8	55	30
Соціял Демократична Партія Об'єднана — СД	45.1	64	31
Проґресивна Соціялістична Партія — ПС	46.0	63	37

Розподіл депутатів за віком і партійною належністю.

Вік	Всі	К	Р	СС	З	НД	Г	ПС	СД	Б	І
20-25	4	3	0	0	0	0	0	0	0	1	0
26-30	9	1	1	0	3	1	0	0	0	0	1
31-35	40	3	2	2	3	6	4	0	3	14	5
36-40	46	2	4	1	5	2	1	4	2	20	5
41-45	92	11	13	7	4	11	6	3	4	27	6
46-50	107	39	10	8	3	3	5	2	4	25	8
51-55	55	25	3	6	1	3	1	0	1	11	3
56-60	45	20	5	4	0	1	4	2	2	5	3
61-65	16	5	2	1	0	0	0	1	1	6	0
66-70	7	3	3	0	0	0	0	0	0	1	0
71-75	4	0	1	0	0	1	2	0	0	0	0
76-80	1	0	0	0	0	0	0	0	0	0	1
Разом	426	112	44	29	19	28	23	12	17	110	31

(Закінчення буде)

Вирощуймо...

(Закінчення зі стор. 2)

шкільнят, чи то, точніше, для керівників наших садочків тут і в Україні.

Матеріял у збірнику розподілений на три частини: матеріяли для дітей на тему осені-зими, (вже появилася), весни-літа (повинна вийти друком цими днями) та методичний додаток для вчителів. У частинах, призначених для праці з дітьми — як годиться, велика увага звернена на релігійні мотиви та національне виховання. Це ж тим і різняться наші збірники від колишніх, треба признати, дуже численних та сумлінно опрацьованих, але спрямованих на виховання совєтської людини-гвинтика з її безмежним обожуванням усього, що неукраїнське, а в першу чергу московське; з її матеріялістично-атеїстичним підходом до життя. Хоч таке навчання давало свої наслідки, як це бачимо, на жаль, ще й сьогодні по Україні — але наслідки його руїнівні і сьогодні нарешті ми можемо знов виховувати наших дітей на ідеології, яку большевики називали „буржуазними пережитками", а які є здоровою та творчою підставною життя всякої спільноти, а тим більше нашої, української, а тим ще більше в часи такого болючого ідейного хаосу, який панує сьогодні у поглядах громадян України.

Очевидно, що в збірниках і чимало світу казки, і природи, і дитячої радости та грайливости, і пісеньок і ігор — дитині ж треба знайти якесь відношення до всіх явищ життя, хай лиш по-дитяче-наївному. Друга частина, „Весна-літо", повинна б появитися під весну, як годиться, але вийшла вже одночасно із першою теж методична читанка для вчителів садочків, де зібрані статті на тему виховання таких найкращих наших педагогів, як Софії Русової, Євгена Сверстюка, Едварда Жарського, Ярослава й Роми Чумаків та інших. Автори — не зовсім відомі педагогам в Україні — а тому варто, дуже варто із ними ближче познайомитися.

Автори віршиків, казок, оповідань, приказок, жартів для втіхи й науки дітвори із дуже широких кіл. Маємо тут наших патріярхів дитячої літератури, від Леоніда Глібова й Олени Пчілки — аж до Івана Малковича, маємо представників усіх українських земель, від Павла Тичини, Наталі Забіли та Романа Завадовича до молодшого покоління діяспорних письменників, як Ніна Мудрик-Мриц чи Леонід Полтава. Справді, географічний та часовий вибір — дуже широкий і можна лиш уявити собі величезну працю упорядників.

Книжки прикрашені цікавими й дотепними ілюстраціями молодої мисткині Уляни Рути із Києва, якщо не вжиті оригінальні образки, які супроводили давніші видання поодиноких творів.

Книжка вже доступна і в Україні, замовляти її можна пишучи на адресу: „Смолоскип", 252054 Київ, вул. Олеся Гончара 52, кімн. 24, телефон та факс: (44)216-2697, а в діяспорі можна замовляти цю книжку в Торонто: „Arka–West", 2282 Bloor St. West, Toronto, Ont. Canada M65 1N9; tel.:(416) 762-8751, факс: (416)767-6839.

Діти та виховники ждуть на неї, і великий труд редакторів та всіх, хто працював над цим виданням — не повинен піти намарне!

Недаром кажуть, що найвище завдання людини — виховати дитину і виплекати дерево та діждатися його плодів. Подібність тут ще й інша: як із найкращого зернятка виросте тільки дичка, якщо не защіпимо її гілкою шляхетного дерева, так треба защіплювати молоді дитячі душі всяким добром, щоб дійшли до повного розвитку своїх, сьогодні таких великих, можливостей. А цьому буде спряти у великій мірі „Український садочок". Щоб лиш він не залежувався на полицях... Та з широкого попиту, який вже слідний, не доводиться цього боятися. При тому ж наклад невеликий, а як висловилася фундаторка: „Це насіння на майбутні видання".

КОМІТЕТ БУДОВИ ХРАМУ БОЖОЇ МАТЕРІ В ЗАРВАНИЦІ ПРИ ФУНДАЦІЇ УВУ В ЗСА

проголошує ШОСТИЙ список жертводавців, які дотепер відгукнулися на наш заклик

(Список охоплює пожертви від 19-го лютого до 25-го травня 1998 р.)

Панків Павло і Іванна в св. п. доньки Анни Теодозії Панків	20,000.00
Сидорак Зеновія, на престіл Божої Матері в Зарваниці	5,000.00
Родина Наталії Корчинських (в св. п. мужа і батька Івана Корчинського	1,000.00
Іван Клим (в пам'ять Йосипа і Петра Клима, Пилипа, Анни, Михайла Костевичів, і Василя Василишина)	1,000.00
Павло Опацький (в пам'ять батьків Данила і Юліяни та братів Луки і Григорія)	500.00
Марйон і Юлія Кулик (в пам'ять о. Володимира Маселка, Наталі Опришко і Богдана Павловського	500.00
Доктор Орест Василів (в пам'ять батька професора Василя Василіва)	200.00
Дмитро і Анна Юнко (в пам'ять Федора і Катерини Юнко, Михайла і Анни Дудиків)	200.00
Анастазія Клим (в пам'ять батьків Івана і Анастазії Мархивків)	200.00
Ярослав і Марія Тимочко (в пам'ять батьків Григорія і Стефанії Товпашів)	150.00
Дмитро Кецман (в пам'ять батьків Івана і Марії)	100.00
Родина Іван і Марія Дуда (в пам'ять дочки Галі Дуди)	100.00
Катерина Чернецька (в пам'ять мужа Петра)	100.00
Орест Мельник (в пам'ять батьків Івана і Анни)	100.00
Родина Курило (в пам'ять Євгена Курила)	100.00
Родина Любомир і Марія Зобнів (в пам'ять батьків Святослава і Іванни Зобнівих і Остапа Коропея)	100.00
Анна Дячук (в пам'ять мужа Юрія)	100.00
Ольга і Микола Валега (в пам'ять Омельяна Чайківського (Сапова) Україна)	100.00
Родина Григорій Мельник (в пам'ять батьків о. Івана і Леонтини Луцишинів, Василя і Христини Мельників)	100.00
Сестрицтво (за здоров'я членів Сестрицтва)	100.00
Володимир і Марія Шмирко (за здоров'я)	100.00
Володимир і Анна Ковалів (за померших з родини)	100.00
Катерина Хмелівська (в пам'ять мужа Кирила)	100.00
Казимир Залуцький (за здоров'я дітей: Дани, Івана, Катерини, Володимира, Богдана, Соні, Стефанії і Славомира)	100.00
Марія Гриньків (в пам'ять мужа Мирона)	100.00
Володимир і Марія Шмирко (в пам'ять батьків Івана і Анни Шмирко і Йосифа Клима)	100.00
Ярослав і Ірина Магера (за здоров'я родини)	100.00
Анна Мелен (в пам'ять мужа Еміліяна Мелена)	100.00
Ольга Курило (в пам'ять батьків Михайла і Розалії Захарків, Лева і Антонини Курило)	100.00
Дмитро і Марія Яремчук (за здоров'я родини)	100.00
Петро і Марія Сальків (в пам'ять Пилипа і Анни Пиріг)	100.00
Казимир Залуцький (в пам'ять Анни, Пилипа Гринько, Івана, Катерини, Анни і Марії Залуцьких)	100.00
Данна Голи (за особливе прошення і благословення для родини)	100.00
Анонімно (в пам'ять Петра і Марії Кечор)	100.00
Теофіл Ф. і Дарія Древницький (за здоров'я Теофіля і Дарії Древницьких, Зор'яни і внуків)	100.00
Зенон і Христина Іванонко	50.00
Григорій і Анна Мурин	50.00
о. Ігор Стець з родиною (за померших з родини)	50.00
Сенецький Іван	50.00
о. Ігор Стець з родиною (за здоров'я родини)	50.00
Ольга і Люба Войтів (в пам'ять Василя Войтіва)	50.00
Іван Хомишак	25.00
Анна Чебіняк	20.00
Петро і Марія Сальків	20.00
Ірина Іванонько	10.00
Роман Клачаний	10.00
Петро і Любов Завалій	10.00
Володимир Мніх	10.00
д-р Макарушка Ярослав і Марія (як подяку Богові за всі ласки. Родина Шкварок з Борщева, Терн. область)	300.00
Дуда Микола	50.00
д-р Кульчицький Роман (в св. п. Лідії Данилюк)	25.00
Дубіцький Альдона (в св. п. Лідії Данилюк)	10.00

Комітет будови храму Матері Божої в Зарваниці при Фундації УВУ щиро дякує всім жертводавцям за співпрацю з нами.

Для інформації подаємо, що 14-го лютого 1998 року комітет передав до загального конта, яким опікується о. мітрат Роман Ганкевич до Кредитівки „Самопоміч" в Ню Йорку 46,524.92

Від того часу прийшли повище згадані пожертви, які проголошуємо. Вся збірка до тепер в сумі 32,025.00 є в нас на руках, тобто на конті 24209-00 в кредитівці „Самопоміч" в Ню Йорку, які при найближчій нагоді передамо в Україну, разом із списками, які були проголошені в щоденнику „Свобода".

Якщо хтось із наших жертводавців до сьогодні не одержав грамоти від о. Романа Ганкевича, просимо дати знати до нас або до о. мітрата.

Комітет збірки при Фундації УВУ в ЗСА сердечно дякує всім жертводавцям за співпрацю, та бажає всім Божих ласк.

КОМІТЕТ БУДОВИ ХРАМУ В ЗАРВАНИЦІ ПРИ ФУНДАЦІЇ УВУ в НЮ ЙОРКУ

проф. Іван Головінський — голова

UKRAINIAN FREE UNIVERSITY
Foundation, Inc.
43 St. Marks Place
New York, N.Y. 10003.

о. mitrat Roman Hankewych
15 St. Olga Str.
Hamilton, Ont L8L 6R3
Canada

ПОДЯКА

Вчора вручили мені від вас 1,000 дол. за які щиро дякую вам і всім тим людям доброї волі, які внесли свою лепту до цієї суми. Хай всім вам Всевишній Ісус сторицею заплатить за добрий ваш вчинок, благословить вас, в першу чергу, здоров'ям, щастям, радістю, всіми земними благами, які собі будете бажати...

(У наслідок смерти Василя Січка під час пожежі в Чікаго при кінці минулого року, АГРУ переводить збірку грошей на його дітей. Збірка продовжується. Пожертви просимо посилати на: AHRU–Sichko, 43 Midland Place, Newark, N.J. 07106).

... Я думав про вас і то постійно, але сил не стало написати, за що мені соромно. Чомусь як збіжилися свята, біль душі не втихав, а навпаки, неймовірно посилювався, постійно душа кричала: — Чому нема тебе, моя дружино?! Чому нема тебе мій сину?! Чого так рано ви покинули нас, рідні — дорогі?!..

Але мушу зі всім миритися, значить, на все це така Божа воля. Мушу жити для внуків, бо без мене ще не зможуть собі дати ради. Правда, мама їх повернулася до них, то вже трохи легше мені, бо є вже хоч кому зварити їсти, переправ з діточок, і, коли віддаляюся з дому, то є вже на кого їх лишити. А то раніше все було на моїх плечах, для них я був і тато, і мама, і дідо, і баба.

Якось у неділю вечором я вже лежав в ліжку, а Петрусь ще сидів за столом, писав, а я кажу йому: — Учися, Петрусю, щоб ти був розумний! — Він мені відповідає: — Так, діду, я мушу вчитися, рости, щоби попасти у парлямент і відомстити за смерть тата мого, якого вороги знищили і залишили мене такого малого сиротою.

І ринули мені з очей сльози, я закрився покривалом, щоби не показати внукові своїх сліз. Боже! А ще здається так недавно були разом. В передсвяточні дні всі готувались до свят. Особливо найбільше трудилася дружина, старалася, щоб ми все мали на свята, як і інші люди, і пекла, варила, прибирала кімнати, а ми всі були її помічниками. А тепер цієї підготови вже не було.

Дорога мені була дружина ще й тим, що другом спільної долі, бо познайомились з нею на Колимі, в суворі дні нашого спільного ув'язнення. Правда, вона скоріше звільнилася за мене, а згодом і я. Там одружилися. Народився син Василь. Як вперше купали його, то святили його для продовження нами незавершеної боротьби за долю-волю України. І таким він у нас ріс. А тепер, коли не стало його в живих, не маю морального права припинити боротьбу, коли живемо на українській землі, але ще не в такій українській державі, за яку віддав усе своє свідоме життя. Ще вороги керують Україною.

Цьогорічні Великодні Свята у нас були з дощем. Але всерівно, в поливаний понеділок були відправи на маминій і Василевій могилах, які є однією спільною могилою.

А вчора їздив у свої сторони — на Долинщину, відвідав могили своїх братів і сестер, батька і мами. Бо сім'я наша була велика, складалася з десяти осіб. З усіх залишився я тільки один.

Коротенько розповів вам про себе. А хотілося б знати хоч трошки про ваше життя. Тому прошу, якщо не буде справляти для вас труднощів, пишіть до нас, я радо буду вам відповідати.

Порозмовляв з вами, так легше стало на душі, наче крихітку мого тягару ви взяли на свої плечі, допомогли мені його нести, за що вдячний Вам.

На цьому кінчу свою писемну розмову з вами. Хай Воскресний Спаситель постійно опікується вами, кріпить на здоров'ю, бо ви і ваші діти потрібні людям.

Петро Січко,
Львів

МИНУЛИХ СУБОТИ І НЕДІЛІ, 30-го і 31-го травня, бурі та гурагани навістили центральнозахідні та північносхідні стейти Америки, залишаючи по собі принайменше 15 убитих і сотні поранених. У Південній Дакоті в суботу вечором несподіваний гураган майже цілковито зруйнував містечко Спенсер. Згаданий гураган був частиною цілого ряду бур, які сильними вітрами, що сягали 100-милевої швидкости на годину понищили сотні житлових і комерційних будинків і залишили інших майже мільйон таких же споруд без електричного струму. У неділю вечором бурі промчалися від Пенсильванії до Нової Англії залишаючи за собою в деяких околицях руїну і смерть.

Українські вояки в Люрді

Вояки української армії, очолені генерал-лейтенантом Калашніковим, під опікою Владики М. Колтуна, відбули прощу до чудодійного Люрду від 14-го то 18-го травня 1998 року.

Про цю прощу ще кілька місяців наперед повідомив мене підполковник Костянтин Іщик зі Львова. І так сталось, 14-го травня вечорі телефонував мені Іщик, що їхня група, яка складається з 54-ох осіб, вже знаходиться біля Ліону. Надвечір приїхали двома автобусами. В той самий час довідався, де є українська церква, прийшов до нас комендант Олег Сінайко, з української амбасади з Парижа і радість, що всі живі та здорові, огорнула нас всіх. Половина паломників замешкали в Українському домі, що коло нашої церкви кілька кроків, при „Вулиці України", а друга половина замешкала під наметами.

16-го травня Владика відправив для вояків у нашій церкві Святу Службу Божу. На Службі Божій був присутній також наш генерал. Паломників привітав о. Василь Прийма, душпастир для українців в Люрді, а опісля всі стали до спільної знімки під нашою церквою.

В неділю, 17-го травня в годині 10-ій ранку відбулась торжественна Свята Літургія для армій з цілого світу у Базиліці, що вміщує 30,000 людей. Коли головний організатор цієї військової прощі зачитав імена кожної нації, що були присутні на цій міжнародній Службі Божій, понеслись бурхливі оплески. Але коли згадав, що українську прощу очолює український генерал та український Владика Колтун, як їх капелян, то довготривалим оплескам не було кінця.

Україну полюбили всі народи з цілого світу. А над ґротою повівав наш прапор, як рівний з рівними усіми прапорами, що красувались у чудодійному Люрді.

17-го травня після обіду відбулось прощання. Величезну площу, де красується велика статуя Пречистої Діви у золотій короні, заповнило море народу. Заповідач заповів через голосник, що марширує оркестра австрійської армії, за ними маршувала італійська, а за ними голляндська оркестри. Могутній марш кожної оркестри паломників глядачі привітали бурхливими оплесками. 18-го травня раненько Владика Колтун, мітрат о. Роман Біль, капелян армії о. Володимир Сичак та о. Василь Прийма відправили Святу Службу Божу в українській церкві, а перед від'їздом на свіжому повітрі, коло образу Матері Божої Неустанної Помочі який зафондувала для Люрду Зеновія Сидорак з Америки, відправлено Акафіст до Матері Божої для всіх паломників. Військо приготовлялось до від'їзду. Пані Катерина приготовила для всіх харч на дорогу. До мене прийшли організатори прощі з проханням, щоб їм допомогти матеріяльно, бо не мають грошей, щоб повернутись до Львова.

Бо як їхали через Німеччину, то заплатили кару 1,000 дол., попсувались їхні автобуси, гроші видали на направу автобусів і грошей їм не стало. Я їм подарував 2,000 франків, Іван Піско, наш добрий парохіянин, дав 1000 франків, дочка Катерини Ірина дала 1000 франків. Забезпечені харчами та грішми, задоволені від'їхали наші паломники. Вони мають ще відвідати українську церкву в Парижі, могилу Семена Петлюри, о. Павла Когута у Маквілері, а далі повертатимуться через Мюнхен на Краків в Україну до княжого Львова.

о. В. Прийма

Помолімось за наших друзів

ЗАУПОКІЙНА СВЯТА ЛІТУРГІЯ

за спокій і вічну радість душ померлих Добродіїв Фонду Катедр Українознавства

Впреп. о. декан Петро Огірко відслужить Заупокійну Святу Літургію у четвер, 11-го червня 1998 року, о год. 9-ій ранку, в УКЦеркві Покрови Пресвятої Богородиці, в Озон Парку, Н.Й., за блаженнішої пам'яті:

Олександра Адамовича
Володимира Баслядинського
д-ра Миколи Гнатика
Надію Лисяк Гробельську
Ганю Кудрик
Василя Лавріва
Дмитра Лагошняка
д-р Романа Миколаєвича
д-ра Романа Мороза
д-ра Богдана Олесницького
о. Митрата Мирослава Олешка
д-ра Євгена Омельського
інж. Ярослава Пастушенка
Ярослави І. Демянчук Пацлавської
Анну і Емануїла Притулу
Ірену Процик
д-ра Олега Т. Ратича
проф. Павла Сиротюка
д-ра Антона Слижа
д-ра Василя Соколика
інж. Остапа Стельмаха
Нілю Безкоровайну Стецьків
інж. Петра Твердохліба
д-ра Осипа Теслюка
інж. Романа Бористена Ткача
д-ра Ахіля Хрептовського
інж. Ярослава Цюка
Левка Чайківського
д-ра прав Юрія Юрчишина

Всіх Вп. жертводавців ФКУ просимо про молитви за померших наших друзів. Помоліться в часі відправи Заупокійної Богослужби, щоб поєднатись з нами в поході молитов до Всевишнього за тих, що творили добро.

Вічна Пам'ять Померлим Добродіям ФКУ!

ГОЛОВНА ЕКЗЕКУТИВА ФОНДУ КАТЕДР УКРАЇНОЗНАВСТВА (ФКУ)

УКРАЇНСЬКИХ ДІТЕЙ – ДО УКРАЇНСЬКИХ ЛІТНІХ ТАБОРІВ!

В Чернівцях відкрито Осередок УІТ ім. М. Грушевського

В березні ц.р. при історичному факультеті Чернівецького Державного Університету засновано найновіший осередок УІТ, що його очолив проф. д-р Юрій Макар, декан історичного факультету і дійсний член УІТ.

Осередок створився як вислід договорення між проф. Любомиром Винаром, головою УІТ, і деканом історичного факультету проф. Ю. Макаром, головою Ініціятивної групи.

На основуючих зборах проф. Юрій Макар виголосив інформативну доповідь про потребу і доцільність створення Осередку УІТ, що буде тісно співпрацювати з Головною управою УІТ, відбувати історичні конференції, спільно з історичним факультетом і іншими науковими установами в Україні і на Заході.

Одночасно вирішено започаткувати співпрацю в „Українському Історику", журналі УІТ, що в 1998 році відзначає 35-ліття свого існування і є міжнародним історичним журналом української національної історіографії. Важливо підкреслити, що осередок УІТ діє при Чернівецькому Державному Університеті ім. Ю. Федьковича.

До Управи УІТ в Чернівцях обрано таких членів: голова — проф. Ю. Макар, заступник — доцент Олександер Добржанський, який є одночасно заступником декана історичного факультету, секретар — доцент Анатолій Коцур, касир — асистент Євгенія Юрійчук. Членами Осередку УІТ стали 38 істориків і дослідників допоміжних історичних наук.

Члени Осередку беруть активну участь в міжнародній конференції Чернівецького Державного Університету на тему: „Перша світова війна та історичні долі народів Центральної і Східної Европи", що відбудеться в Чернівцях у вересні 1998 року. До участи в цій конференції запрошується членів УІТ з Америки, Канади, Европи і інших країн.

УІТ зобов'язалося допомогти в розбудові бібліотеки Чернівецького Університету, зокрема історичного відділу.

Н.Н.

МІСЦЕВА ПОЛІЦІЙНА ВЛАДА в Ньюарку, Н. Дж., в неділю, 31-го травня, затримала 22-ох незаконних азійських імігрантів, які були незаконними пасажирами звичайного моторового човна, що наїхав на мілину при побережі Ню Джерзі. Імігранти, котрі згідно з підозріннями поплатили по 40,000 дол. за те, щоб бути нелегально привезеними з Китаю до берегів Америки, тепер знаходяться під опікою Служби імігарції та натуралізації в Ньюарку. Всі вони з того самого моторового човна, що застряг на мілині минулої суботи, 30-го травня. Згідно з поданою поліційною інформацією їх затримано за нелеґальне переступлення кордону, але покищо жодних кримінальних звинувачень проти них нема.

ПОДЯКА

З волі Всевишнього відійшов у вічність 25-го січня 1998 р. наш найдорожчий БРАТАНОК і КУЗЕН

бл. п.

ВОЛОДИМИР МИГАЛЬ

Цією дорогою складаю сердечну подяку родині і приятелям покійного за пожертви на Служби Божі, молитви, участь у похороні та вислови співчуття у нашому великому горі.

Щиро дякую о. деканові, канц. Івану Лазареві за відправу разом з о. Романом Гикавим, ЧСВВ, похоронних обрядів та за зворушливі пращальні слова для бл. п. „Влодзя".

Особливо дякую хористам під керівництвом Степана Феденка за похоронні співи.

З великою вдячністю подаю імена жертводавців для вшанування пам'яті бл. п. Володимира.

НА СЛУЖБИ БОЖІ:

Адріян і Люба Блюй, Петро і Степан Букса, Марія Дяків, Марко і Христина Фаріон, Стефан і Анна Феденко, Ася Гривнак, Чет і Ґейл Кедзіор, Т. і К. Кедзіор, Дарія Конюх, Володимир і Анна Коваль, Микола і Надія Кунинські, Ірина Ляш, Р. Маркантоніо, М. і Н. Михальчак, М. і І. Прийма, М. Савчук, Петро і Перль Савчук, Олександер і Зеня Серафин, Іван і Ольга Совірка, Мирон і Шелі Совірка, Орест Совірка, П. і А. Шнурівські та Зенон і Христина Татарські.

НА ШКОЛИ ЦЕРКВИ НЕПОРОЧНОГО ЗАЧАТТЯ:

Володимир і Рома Дигдало, Павло і Ірина Джуль, Ольга Ласка, Орися Лончина та Г. і К. Озарків.

НА ФОНД ДОПОМОГИ ДІТЯМ ЧОРНОБИЛЯ:

Леся Балтарович, Теофіль Марчак, Стефанія Мигаль, Орест і Рената Городиські, Зенон і Евгенія Коссак, Юрій і Алла Ласка, Богдан Заяць та Й. і І. Трипецькі.

НА БУДІВЕЛЬНИЙ ФОНД ЦЕРКВИ СВ. ЙОСАФАТА:

Ольга і Марія Кальба і Марія Добіш.

КВІТИ ПРИСЛАЛИ:

Оксана Стельмах з родиною, Ірина Лободоцька з родиною, Христина Марчак з родиною та Люба Щесюк з родиною.

Всім жертводавцям складаю щиру подяку. Хай Милостивий Господь винагородить вас сторицею.

Прошу про молитви за благородну душу покійного.

Тета СТЕФАНІЯ МИГАЛЬ з родиною

Ділимося з друзями і знайомими сумною вісткою, що 19-го травня 1998 р. в Ню Йорку відійшов у вічність на 62-му році життя

СВ. П.

БОГДАН СТЕЦКО

Народився в Україні, Велика Плавуча, Тернопіль

ПАНАХИДА відбулася 22-го травня 1998 р. в похоронному заведенні Петра Яреми в Ню Йорку.

ПОХОРОН відбувся 22-го травня з церкви св. Юра на цвинтар св. Духа в Гамптонбурґу, Н. Й.

Залишив у смутку двох сестер:
— АННУ ҐЕНСЬОР з мужем ІВАНОМ і дочками та внуками
— АНАСТАЗІЮ СТЕЦКО і родину в Україні.

До 70-ліття д-ра В. М'ялковського

У суботу, 9-го травня ц.р., у Мюнхені місцева українська громада вшановувала 70-ліття відомого лікаря і суспільно-громадського діяча д-ра Володимира М'ялковського. Благодарственний Молебен в наміренні ювілята відправив у катедральному храмі Покрова Пресвятої Богородиці і св. Апостола Андрея Первозванного Владика Михайло Гринчишин, ЧНІ, Апостольський Екзарх для українців-католиків у Німеччині й Скандинавії, у співслуженні місцевих священиків. Український Вільний Університет вшанував ювілята званням почесного сенатора. Диплом сенатора УВУ вручив ювілятові ректор університету проф. д-р Мирослав Лабунька під час прийняття, що відбулось у парафіяльній залі, виголосивши перед тим привітальне слово в честь новоіменованого сенатора і ювілята д-ра В. М'ялковського.

Д-р В. М'ялковський

Професія лікаря є надзвичайно шляхетною. Бо що може бути більш важливе в житті людини й суспільства, як допомагати іншій людині в її часто безвихідній ситуації, як рятувати її, цю людину, від передчасної смерти. І подавати цю поміч — професійно, зі знанням, відданістю і любов'ю. Тому й говориться про окреме покликання, коли молода людина іде на студії саме медичних наук. У наш час, а особливо вже за життя нашої генерації, медичні науки зробили такий неперевершений прогрес, що інтуїцію і природні обдаровання, доповнені ще й відповідними студіями, замінили у лікаря машини й хемореагенти. Та не зовсім. Лікар без покликання — це технік, а не цілитель душі і тіла з Божої ласки.

За час довговікової неволі українського народу українські лікарі, крім нормальної професійної праці, себто лікування хворих мусіли часто сповняти ролю ще й народних, національних суспільно-громадських діячів і провідників. Це були сотні, якщо не тисячі, часто безіменних, забутих лікарів-добродіїв народу, що служили йому в його важких хвилинах безпросвітного життя, що проходило у рабстві, у національному поневоленні й соціяльно-економічній експлуатації, що її здійснювали чужі зайди на українській землі. Для пригадки згадаю лише жертвенну працю українських лікарів у інституціях т. зв. земського самоврадування на Україні під російською царською займанщиною, в системі австрійської, а пізніше австро-мадярської адміністрації суспільного здоров'я, що її започаткували цісарева Марія Тереза й її син цісар Йосиф II. Згадаймо лише надзвичайно безкорисну, а так потрібну працю Українського Санітарного Товариства в Західній Україні та повстання Української Народньої Лічниці у Львові.

Не можна забувати й про працю сотні тисяч лікарів і медичного персоналу у вийнятково складних умовах під російсько-большевицькою окупацією за майже вісім десятиліть, аж до розпаду совєтської імперії. Медична професія в СССР, а особливо в Україні, була за весь той час чи не одинокою професією, до якої в системі підозрінь і доносів народ не зовсім стратив був довір'я і яка це довір'я у великій мірі виправдала.

Немає слів, щоб висловити признання і вдячність для українських лікарів, медсестер та інших працівників медичних пунктів і полевих шпиталів у часі українських визвольних змагань після Першої світової війни та під час і після Другої, коли йшла боротьба УПА і збройного підпілля.

Саме на фоні такої історії української медицини й добрих традицій багатьох генерацій українських лікарів і треба розглядати й оцінювати життя і дотеперішню професійну працю та дослідну наукову творчість ювілята, д-ра Володимира М'ялковського.

Вкінці ми дочекались пересадки серця і інших вітальних органів людини та розвитку їхніх штучних субститутів, чи замінників. І знову ж перед нашими очима, саме на днях, повстає ще одна, нова ділянка медицини, а це — космічна медицина. Ото ж, сучасний лікар мусить постійно підвищувати свої кваліфікації. І щасливий той лікар, а з ним і його пацієнти, у якого, крім щоденного виконування своєї професії, не згасає зацікавлення також науковими дослідами у своїй професії і у спеціялізованій ділянці медичних наук під час і після студій. Таким лікарем був і є д-р М'ялковський.

Беручи до уваги, що д-р М'ялковський провадив практику загальної медицини, а це означає, що в нього не було багато часу на наукові дослідження, він все ж таки може похвалитись поважними успіхами як дослідник. Я хочу зокрема підкреслити факт, що ще як студент на університеті ім. Людвика Максиміліяна у Мюнхені, М'ялковський займався дослідженнями аміно-ацитних кислот у рідині спинного мозку. Згодом він друкує статті про спроби розбивання ниркових каменів шоковими хвилями та про хворобі й лікування жовчевих каменів. Крім друкованих праць, д-р М'ялковський виголосив цілий ряд доповідей на наукових з'їздах і конференціях українських лікарських товариств. За ці важливі причинки в ділянці медичних дослідів належаться шановному ювілятові щиросердечні ґратуляції.

Д-р Володимир М'ялковський належить до тієї кращої частини своєї професії, члени якої відомі, як лікарі-суспільники. Завважу, що було б важко уявити собі український Мюнхен без д-ра М'ялковського і його родини. Суспільно-громадське заанґажування і праця д-ра М'ялковського проходила у двох площинах: у площині станово-професійній і в площині загально-громадській. До першої належить його дуже активна участь вже замолоду в українському студентському житті еміґрації у Мюнхені й взагалі в Німеччині. Він у свій час — голова Української Студентської Громади у Мюнхені, голова Союзу Українських Студентських Організацій Німеччини (СУСОН) та член управи Центрального Союзу Українських Студентів (ЦЕСУС). Ставши лікарем, М'ялковський активізується у професійних товариствах як організатор та довголітній голова Українського Лікарського Товариства у Німеччині, заступник голови Світової Федерації Українських Лікарських Товариств (СФУЛТ). Він рівнож організатор чи співорганізатор з'їздів і конференцій цих українських професійних товариств.

Особливо належить відзначити його безкорисну працю в Суспільно-Медичній і Харитативній Службі у Мюнхені на пості заступника голови від 1974 року і згодом, як голови цієї важливої харитативної служби, особливо від часу повстання самостійної Української держави. Ця харитативно-медична служба під керівництвом д-ра М'ялковського подала досі Україні дуже поважну гуманітарну допомогу, особливо у формі доставки ліків.

Друга площина суспільного заанґажування д-ра М'ялковського — це праця у загально-громадських організаціях і установах. Згадаю в першу чергу українську молодечу організацію Пласт, до якої він належить від часу свого юнацтва і в якій враз з іншими членами своєї родини він активно заанґажований, як організатор пластових таборів — літом і зимою — та таборовий лікар. А далі — українська громадська централя (Центральне Представництво Українських Еміґрантів у Німеччині — ЦПУЕН; зараз назва цієї громадської централі: Центральне Представництво Українців у Німеччині — ЦПУН), Товариство Приятелів Українського Вільного Університету та інші.

Д-р М'ялковський практикуючий християнин і активний член парафії катедри Покрова Пресвятої Богородиці і св. Апостола Андрея Первозванного у Мюнхені. Під кінець Молебня Владика Михайло вручив ювілятові Похвальну Грамоту за заслуги для Церкви.

Кожна людина має свою метрику, себто особисті дані. Неможливо вшановувати особу, не згадавши важливих, переломових дат з її життя. Ото ж, д-р Володимир М'ялковський народився 9-го травня 1928 року, в місті Луцьку на Волині.

Батько Володимира Григорій, мати — Анна з Клим'юків. Початкову і середню освіту здобував Володимир у Луцьку, а гімназійний іспит зрілости (матури) склав у 1948 році в таборі переміщених осіб у Реґенсбурґу. Після матури закінчує Інститут Англійської Мови в Ульмі. У 1953 році починає студії медицини на Мюнхенському університеті, що їх успішно закінчує у 1959 році. У 1961 році д-р М'ялковський одружується з Мартою Заяць. Внедовзі приходить на світ син Орест. У 1964 році відкриває свою власну практику і веде її аж до відходу на емеритуру в 1998 році, коли може передати її своєму синові. Служіння Ескулапові, як бачимо, в родині М'ялковських триває вже три ґенерації. Зараз д-р Володимир М'ялковський на заслуженому відпочинку.

Д-р М'ялковський майже не змінився від часу, коли був студентом. Він залишився пристійним чоловіком, завжди елеґантно вдягненим. Ті, що знали його замолоду, однозгідно стверджують, що він завжди робив добре враження на своє оточення, був чемний, може навіть здержливий, ульожений і уважливий до інших людей.

Д-р М'ялковський зумів поєднати свої професійні зайняття із родинним життям і при тому знаходив час на суспільно-громадську працю. Це свого роду мистецтво життя. На цьому місці належить з признанням згадати його милу дружину, вірну супутницю і віддану помічницю в усіх починах свого чоловіка. Але це не означає, що пані Марта не мала, чи не має своїх окремих зацікавлень і зайнять, яким присвячувала свою увагу і час. Це — Пласт, якого активісткою залишилася на все життя і якому посвятила багато праці, як виховниця і провідниця на пості голови Крайової Пластової Старшини в Німеччині, а далі — жіночі організації і спорт. Кажуть, що за кожним успішним чоловіком стоїть жінка. Вітаємо також сьогодні молодшого доктора М'ялковського, сина Володимира й Марти — Ореста, з його дружиною Надією, і надіємося, що він піде слідами батька так у професійній праці, як і у суспільно-громадському заанґажуванні.

Сподіємося, що д-р Володимир М'ялковський, відійшовши на спочинок від своїх професійних зайнять, присвятить свій вільний час і енергію суспільно-громадській праці та тим усім зайняттям, на які раніше не було часу. Бажаємо йому успіхів і многих та благих літ!

Мирослав Лабунька,
Мюнхен

Створено 123-ій відділ СУА в Ню Йорку

Щоби допомогти нашій Батьківщині, святим обов'язком не лиш батьків, але нас усіх є передати збережені здобутки нашого національного, суспільно-громадського та наукового життя нашій молоді. Зрусифікована і зруйнована війною Україна не давала для цього можливостей. Батьки-еміґранти серед усіх невигод скитальщини при співпраці молодечих організацій та шкіл українознавства робили все можливе, щоби молодь не пропала на світових роздоріжжях чужини. Як кожна еміґрація, наша українська 50-их років втратила велику частину молодих людей, і це помітно в кожній громадській організації діяспори. Тому так радо привітала громада Ню Йорку групу молодих жінок, які об'єдналися в 123 му відділі дуже активної відомої організації — Союз Українок Америки. Хоч був дощовий травневий день, в залі гостинного Українського Спортового Клюбу при гарно прибраних столах зібралося чимало жінок-членок СУА і гостей, щоби „охрестити" свій наймолодший відділ.

Під час відкриття нового відділу СУА. В першому ряді: друга зліва — голова СУА А. Кравчук; третя зліва — голова новоствореного відділу ч. 123 У. Кекіш-Солоденко.

Організаційна референтка Окружної Управи СУА Наталка Дума представила голову СУА Анну Кравчук, яка привітала новостворений відділ та вручила грамоту СУА на руки голови відділу д-р Уляни Кекіш-Солоденко. Ведуча програмою Н. Дума привітала присутніх — пароха церкви св. Юра о. протоігумена Патрикія Пащака, який провів молитву і передав привіт від о. Івана Тиховича — пароха церкви в Спрінг Валей, президента кредитівки „Самопоміч" в Ню Йорку Богдана Кекіша, голову Об'єднаного Комітету Мирослава Шміґеля, першу заступницю голови Головної Управи СУА Ольгу Третяк, голову Округи Лесю Кіршак, редактора „Нашого Життя" Ірену Чабан, голів усіх відділів, всіх союзянок і гостей.

Голова Окружної Управи Олександра Кіршак, довголітня діячка СУА на його різних постах, у своїх змістовній доповіді теплими словами змалювала образи ще так недавно минулого. Велика частина нових членок 123-го відділу — це колишні малі актори (зірки, ангелики, квіти, одчайдушки), доні членок 83-го відділу, які брали участь в дитячих виставах, зорганізованих відділом. Тепер вони — наша надія на майбутнє — не пропали в чужому морі, але за словами Лесі Українки: „Самій не довго збитися з путі, — Та трудно з неї збитися в гурті", пригадала О. Кіршак — пішли слідами матерів. Але не тільки матерів, а теж і бабунь. Вона поінформувала про те, що св. п. Марія Головей — одна з перших жінок еміґрації 50-их років, яка стала довголітньою головою 1-го відділу СУА, це мама Дарії Кекіш і бабуня д-р Уляни Кекіш-Солоденко і Роми Кекіш. Христина Ярема — правнучка однієї з активних засновниць СУА Аґнез Яреми. Зірка Маєвська — з родини довголітньої діячки СУА св. п. Стефанії Пушкар.

Ведуча програмою Н. Дума представила голову новоствореного відділу д-р У. Кекіш-Солоденко і Д. Кекіш та І. Чабан, які, перетинаючи жовто-блакитну стрічку, завершили відкриття відділу. У. Кекіш-Солоденко подякувала своїй мамі Дарії та І. Чабан, які були ініціяторами і допомогли в створенні відділу.

Наспіли привіти від почесної голови СУА Івани Рожанковської, колишньої вчительки Школи св. Юра Полі Книш, Стефи Савчук, Катрі Червоняк, всіх відділів Округи Н. Й., зокрема Керґонксону, Ґлен Спей, Пукіпсі.

В розваговій частині вечора виступила членка новоствореного відділу, солістка-сопрано Анна Бачинська, яка вміло передала глибину почувань для матерів у двох піснях: „Рушничок" і „Чорнобривці", при акомпаньяменті Андрія Солоденка. Приємно було дивитися на усміхнені обличчя нових союзянок, які всі у вишивках гостили присутніх смачним буфетом. До Управи нового відділу ввійшли: голова — Уляна Кекіш-Солоденко, заступниця — Зірка Маєвська, секретар — Іванка Годованець, скарбничка — Рома Кекіш, організаційна — Тіна Ярема, культурно-освітня — Наталка Матківська; члени: Анна Бачинська, Таня Яговбська, Дарія Ґенза, Сузанна Маєвська, Наталка Тихович, Анна Щеснюк, Лариса Галів, Світляна Дідоренко.

В розмові з д-р Уляною Кекіш-Солоденко ми довідалися, що зголошується до відділу більше членок і про пляни праці відділу в майбутньому. Крім загально відомої праці в рядах СУА, 123-ій відділ бажає нав'язати контакт з одним із міст України для постійної медичної опіки для жінок, які її найбільше потребують. Хочуть зорганізувати руханку і відновити влаштування забави в Народному Домі під час щорічного фестивалю церкви св. Юра в Ню Йорку.

Бажаємо вам багато успіхів, молоді союзянки!

Оля Гаєцька

У СУБОТУ, 30-ГО ТРАВНЯ, північносхідний Афганістан навістив сильний землетрус, який цілковито здемолював кілька сіл, зокрема в околицях Шар-е-Бозбург недалеко Файзабаду. Згідно з інформаціями офіційних чинників Організації Об'єднаних Націй, найменше 3,000 осіб загинуло від основного землетрусу, що на скалі Ріхтера позначався числами 6.9, та його п'ятьох наслідків. Організації наглої допомоги потвердили, що втрати життя сягають тисяч осіб, але точних підрахунків кількости загиблих покищо немає. Це вже другий з черги землетрус в цих околицях за останні три місяці. У першому, що стався 4-го лютого, загинуло понад 4,500 осіб. ООН і Міжнародні допомогові організації, котрі ще не закінчили своєї праці з наслідками першого ґураґану заявили, що негайно розпочали рятункову акцію щоб допомогти тим 60,000 осіб потерпілих від цього останнього землетрусу.

Ялта...

(Закінчення зі стор. 1)

Кабінет Міністрів України виділив місту 174,000 грн. на проти зсувні заходи на трасі Ялта—Форос, а також 590 тис.грн. — на придбання комунальної техніки та утримання міських доріг і вулиць. В кінці червня Ялта очікує на голів урядів держав СНД, а на початку вересня — міністрів закордонних справ тих країн, що 50 років тому підписали Декларацію прав людини.

Посадник Ялти висловив надію, що ці з'їзди сприятимуть популяризації південного узбережжя і дозволять активніше наповнювати міський бюджет. Свою участь у зустрічі підтвердили уже дев'ять президентів і два прем'єр-міністри.

Заплановано також зустрічі Президента України Леоніда Кучми з усіма учасниками, окрім президента Туреччини, оскільки він щойно відвідував Україну і провів усі необхідні переговори, та з керівником Албанії, оскільки з останньою Україна не має активних дипломатичних контактів.

Передбачається, що учасники зустрічі підпишуть декларацію і статут ЧЕС, тобто завершать документальне оформлення створеної організації.

Медичні...

(Закінчення зі стор. 2)

відсотків дітей, що загинули, були травмованими пішоходами, а 16 відсотків дітей загинули під час пожеж.

XXI століття — пік алергії

В тій же газеті в дописі Олега Гуменюка читаємо, що кількість хворих на алергію невпинно зростає. Якщо у 60-ті роки від алергії страждало не більше 5 відс. населення, то тепер — 15 відсотків, а в країнах з високорозвиненою економікою — кожний третій. Але прогнози вчених невтішні — у XXI столітті кожний новонароджений з'являтиметься на світ з підвищеною схильністю до алергії. Вже тепер у багатьох малюків виникає алергічна реакція не тільки на антибіотики, а й на молоко власної матері.

Як же захистити дитину від алергії?

Ось що радить головний алерголог Німеччини Мартін Шата: „Не поспішайте з ліками. Почніть з пошуків правильної дієти. Покищо це один з найрезультативніших методів. У цьому напрямку світова практика зібрала обнадійливу інформацію. Зараз дієтологи рядять харчування на основі сої. Як свідчить практика, навіть у дітей із задавненою формою дерматиту через кілька місяців годування соєвими продуктами очищалася шкіра і вони добре набували вагу..."